

ROZEŚCIE (4) *sb n*

rozeście (2), **rozeszcie**(1), **rozejście** (1); rozeście *GlabGad, BielKron*; rozeszcie *SienLek*; rozejście *Calep*.

o oraz pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w roze-); końcowe e pochylone.

sg *N* rozeście (2); -é (1), -(e) (1). ◇ *G* rozeszcia (1). ◇ *I* roześcim (1). ◇ [*L* roześciu.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

I. Rzeczownik od „rozejć się” (4) :

1. Zmiana miejsca spowodowana poruszaniem się w różnych kierunkach; digressio, discessus Calep, Cn; digressus, discidium Cn (3) :

a. O ludziach (2) : Digressio, Pro discessu: cuius contrarium est congressio – Rozeifzcię, rozłączenie. *Calep* 324a.

rozeście czyje (1): Rozeźli sie tedy/ Thomałz do Pártyey/ Mattheufz do Etyopiey/ [...] Bárłłomiey do blizźzey Indyey (*marg*) Rozeźcie Apołłolłkie. (–) *BielKron* 139.

b. O zjawiskach i procesach organicznych [po czym] (1) : Przeto czału wełłela albo krotochwile iż fiła przyrodzona rozchodzi sie po człłonkach dla tego nie dopułłczła w głowę włłępować dymom z ktorich łpane pochodzi, ale więczy oddala łpane łwym rozełcim po cieie *GlabGad* K5.

2. O gęstej substancji: przejście w stan ciekły, rozplnięcie się [czego] (1): Aptekárze ią [*farbę łłowianą*] biorą w białą máló/ ktorą łinné rány máló/ dla rozełłcia krwi zsiádłéy. *SienLek* Xxx4v.

3. [O objawach chorobowych: zanik [czego] : wznałł żeć sie prędko rozzeydą [*zólzy po przyłłżeniu małci*]/ á potem wynidą/ po ktorych rozełłciu/ maczay mieyłce winem łieplým *SienHerb* 518a.]

II. [Miejsce rozejłcia się dróg, rozłtaje: Itē ergo ad exitus viarum {(Rozełłczye)} [Vulg Matth 22/9] Glosy III80/10.]

Synonimy: **II. rozchod, rozchodzenie, rozdrogi, rozłtanie.**

Cf **ROZEJĆ SIĘ**